

Úti beszámoló

Kasznai Judit

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

„Tovább a szemléletváltásban a Z generáció jövőjéért”

ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő

az EXECUTIVE TRAINING INSTITUTE MALTA

által szervezett és lebonyolított

FLUENCY AND ENGLISH LANGUAGE DEVELOPMENT for EDUCATORS kurzusról

2017. július 3.-2017. július 14.

MÁLTA

A 2016/2017-es tanévben iskolánk a Szegedi Deák Ferenc Gimnázium a korábbi két sikeres továbbképzési pályázat után ismételten részt kívánt venni a mobilitási projektben. Meghallgatva az előző évek beszámolóit kedvet és bátorságot éreztem, hogy csatlakozzam a pályázathoz. Iskolánkban matematikát tanítok, magyar nyelven, ezért az idegen nyelven tartott módszertani továbbképzések helyett a nyelvismeretet fejlesztő nyelvi kurzusok közül választottam. Előzetesen tudtam, hogy Málta komoly hagyományokkal rendelkezik nyelviskolai képzésekben, különösen angol nyelvű kurzusokat tekintve. Tanulmányaim során angol nyelvből szereztem komplex középfokú nyelvvizsgát, valamint iskolánkban az első tanított idegen nyelv is az angol. Évente többször érkeznek az általam is tanított osztályokba idegen anyanyelvű diákok, akikkel való kommunikációban az angol a közvetítő nyelv. Ezért választottam angol nyelvű a kommunikációt előtérbe helyező nyelvi kurzust.

Iskolánk az idei sikeres pályázatban 26 mobilitást nyert, a szerencsések közé tartoztam én is.

Az általam választott FLUENCY AND ENGLISH LANGUAGE DEVELOPMENT for EDUCATORS kurzust szervező EXECUTIVE TRAINING INSTITUTE MALTA intézmény weboldala meggyőző volt, nagy tapasztalatokkal rendelkező, profi cég benyomását keltette. Miután kiderült, hogy én is lehetőséget kapok a mobilitásban való részvételre elindult a szervezési folyamat, melynek során előzetes kérdőívet és egy 60 perc időtartamú online tesztet kellett kitöltenem, hogy a nyelvtudásomat és a beállítottságomat felmérjék.

A tantestületünkben az elsők között indultam útra a tanév vége után azonnal. Július 1. szombatra kellett a kiutazást szerveznem, mert csak így értem Máltára a kurzus kezdetére. Sajnálatos tény, hogy a számunkra megfizethető Wizzair által üzemeltetett repülőjáratok vasárnap nem közlekednek Máltára. A kurzust szervező ETI transzfert biztosított a repülőtérről a szállásomig. Ez nagyon nagy segítség volt, ahogy azt későbbiekben megtapasztaltam, mert a máltai tömegközlekedés elég rapszodikus, hatalmas dugók tudják

akadályozni a forgalmat, ami az amúgy csekély távolságokat is hosszúra nyúlt utazássá tudják változtatni.

A szállásom közvetlenül az ETI épületénél, az utca másik oldalán volt. Az Alexandra Hotel, ahol az ottlétem alatt tartózkodtam az ETI kiemelt partnere, nagyon sok iskola-társ lakott ott szintén. Érdekes megállapításokat tehettem a mediterrán munkaszervezésről és szolgáltatásokról. Megérkezésemkor, bár ez jóval a szoba elfoglalhatósági ideje után volt, a szobát még az előző lakók nyomaival találtam, másik tanulságként rá kellett ébrednem, hogy a szobában található felszerelések nem automatikusan használhatók, ugyanis a hűtőszekrény bár a szoba tartozéka, de napi díj fejében vehető csak igénybe.

Korai érkezésem hasznos hozadéka volt, hogy a kurzus indulása előtt lehetőségem volt a környéket nagyjából feltérképezni. Izgalommal, és valamelyes helyismerettel kezdhettem el július 3-án a kurzusomat. Tájékoztatóval indult a hét, amely során megtudhattuk a hét ütemezését: 3*1,5 óra naponta egy rövidebb és egy hosszabb szünettel közöttük, illetve kiderült a csoportbeosztás. Nagyon szimpatikus volt az iskola rugalmassága. Mivel ez egy nyelvi kurzus volt, így könnyen kerülhettek össze az előzetes teszt ellenére különböző nyelvi szinten lévők, ezt úgy orvosolták, hogy minden szünetben eszközöltek változásokat, gyengébb vagy erősebb csoportokba sorolták át a tanulni vágyókat. Így alakult ki a kezdeti hét fős csoportból egy négyfős kis csapat: egy osztrák, egy olasz, egy lengyel hölgy és jómagam. Tanárunk Theresa, született máltaiaként, érzelmileg érintve mesélt nekünk a máltai történelemről és kultúráról, aggódva ecsetelte a jelenlegi helyzetet az átgondolatlan és eltúlzott építkezési lázról, aminek hatását lépten-nyomon láthattuk magunk is. A kurzus célja az volt, hogy minél bátrabb és folyékonyabb angol kommunikációra sarkaljon bennünket. Ezért olyan témákkal foglalkoztunk, amik mindannyiunk életét befolyásolják. Beszélgettünk hazánk iskolarendszeréről, a nemi szerepek változásáról globálisan és saját országunkban, a munkanélküliség aggasztó következményeiről és megoldási lehetőségeiről. Ezeket a témákat sokszor írott vagy hallott szövegértési feladatokkal vezette be, majd csoportban, vagy párban folytattuk a feldolgozást, a gördülékenyebb témavezetést irányított kérdésekkel segítette. Köztünk járva figyelte, miként fejezzük ki magunkat és a nap végén adott visszajelzéseket. Nagyon diplomatikusan és finoman hívta fel a nyelvtani hibákra a figyelmet és szöveget vezetett az új szavak és kifejezések számára. Számptalan nyelvtanuláshoz hasznos weboldalt is mutatott, amiket azóta is rendszeresen látogatok.

A hét végére összeszokott, könnyen együtt dolgozó társasággá alakultunk. Azonban pénteken az olasz csoporttársunktól, aki csak egy hétre érkezett és a tanárunktól is búcsút kellett vennünk. Az iskola koncepciója, hogy többhetes kurzusok esetén változtatják a tanárokat, hogy minél többféle attitűddel és nyelvhasználattal találkozzanak a nyelvtanulók.

A második hetet új tanárral és 3 új csoporttárssal kezdtük. Tanárunk Lorenza lett, aki igazi kozmopolita, regénybe illő helyeken élt eddigi élete során. Nagyon kedves és lelkes, odaadóan figyelmes tanárnak ismertem meg. A 3 új csoporttárs mindegyike férfi volt: egy spanyol, egy svájci és egy német úriember csatlakozott hozzánk. Nem mindíg éreztük, hogy

teljesen illeszkedik a nyelvtudásunk egymáshoz. Amikor ezt említettük tanárunknak, azt mondta, hogy abból is sokat tanulhatunk, ha egy nálunk kevesebbet tudó számára kell elmagyarázni valamit idegen nyelven és mi tanárként ezt is tettük. A hét feladata volt, hogy mindannyiunknak prezentációt kellett tartania egy magunk által választott témából. Ez kicsit megrémített, mert előzetesen nem szóltak, hogy esetleg számítógépre szükségünk lehet és én mást nem vittem magammal, mint a telefonomat. Aztán megnyugtattak, hogy a lényeg nem elsősorban a külsőségekben van, hanem a folyékony beszéden és a kérdésekre adott válaszokon. Nagyon hasznosnak találtam, hogy a prezentációk végén kiértékeltek egymás munkáját és kérdéseket tehetünk fel, amikre reagálni kellett. Ez volt a legélesebb helyzet, amit az iskola elénk állított a hét során.

Az iskola épülete nagyon jól felszerelt, a kisebb-nagyobb csoporttermek mindegyike légkondicionált és aktív táblával ellátott volt. Lehetőségünk volt az iskola wifi hálózatára csatlakozni, ami könnyebbé tette az itthoniakkal való kapcsolattartást és a prezentációra való felkészülést. Az iskola munkatársai mindenben nagyon készségesek voltak, törekedtek arra, hogy mindenki elégedetten távozzon.

Az ETI gondoskodott szabadidős programokról is, a két hét alatt többször is invitáltak bennünket esti találkozóra, ahol egy pohár ital mellett lehetett további ismeretségeket kötni. Volt két, a kurzus díjához számított programdíjba foglalt kirándulás is. Az egyiket Valettába, az ország fővárosába, a másikat Mdinába a korábbi fővárosba szervezték. Mindkettő esti órákban volt, kiállítóhelyeket nem tudtunk megnézni, viszont gyönyörködhettünk a Valetta tengerparti éjszakai panorámájában és Mdina esti fénybe öltözött középkori sikátorában, valamint kedvet csináltak hozzá, hogy napfényben is visszatérjünk ezekre a helyekre. A kurzus közepére eső hétvégére külön díj ellenében Gozóra, a szomszéd szigetre szervezett egész napos kirándulást az iskola. A program nagyon változatos volt, érintettük Gozó páratlan még megmaradt természeti kincseit, meglátogattuk fővárosát, Victoriát és még egy kicsit fürdeni is lehetett.

Hazautazásomkor újra transzfert biztosított az iskola a szálloda és a reptér között.

A Máltán töltött két hét alatt egy nagyon különleges ország életébe kukkanthattam bele. Az arab és angol hatás egyszerre nagyon intenzíven érezhető és egy izgalmas elegyet alkotva ad rendkívül színes eredményt. Bátorságot kaptam arra, hogy beszéljek angolul, ne essek kétségbe, ha nyelvtanilag nem tökéletes a mondanivalóm, és legyen talpraesett, ha nem ismerek egy kifejezést, írjam körbe, magyarázzam meg. Ismételten bebizonyosodott, hogy az angol, mint közvetítő nyelv nélkülözhetetlen és közelebb hozza a más országokból érkezőket, biztosítva későbbi együttműködés és barátságok kialakulásának lehetőségét.

Köszönöm a Tempus Alapítványnak az ösztöndíjat, a KLIK Szegedi Tankerületének segítségét és az iskolai projekt koordinátorainknak odaadó munkáját.

Szeged, 2017. július 22.

Kasznai Judit